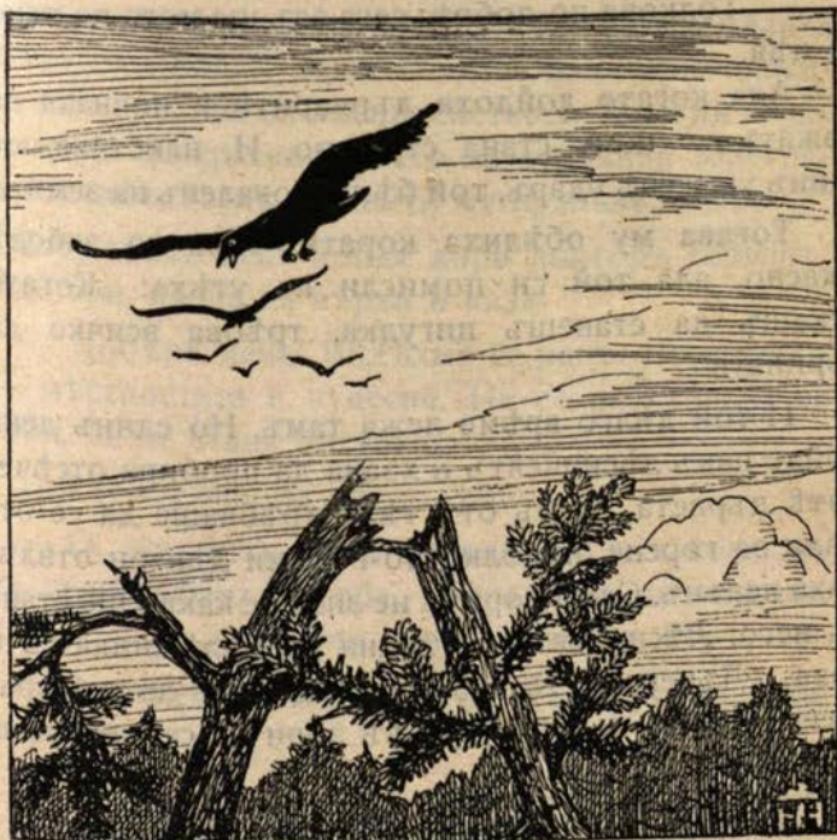

храненъ върхъ на нашия боръ. Отначало борътъ страшно се изплаши, но послѣ си помисли: ехъ, какъ! — Азъ нели съмъ здравъ, това не е голѣма загуба. Добрѣ само, че не се пропукахъ; тогава никаква цигулка не щѣше да излѣзе отъ мене. . . Щѣхъ да загина, безъ да се науча да пъя!

Когато бурята мина, дойде въ гората лѣсничеятъ съ нѣколко други човѣци. Ай! — колко жалка изглеждаше тя сега, гората! Цѣли дървета бѣха изтрѣгнати издѣно и лежаха хвърлени на земята. Клони, прѣплетени и забѣркани, отлющени и осакатени . . . Печална картина!

Когато лѣсничеятъ видѣ нашия боръ и забѣлѣза, че върхътъ му бѣше прѣчупенъ, извика: